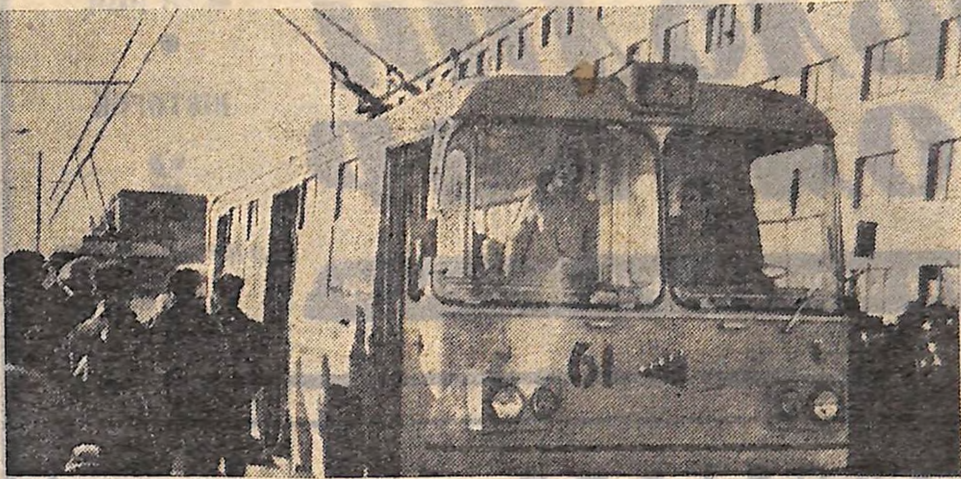

Маршрути дружби

НОВИНИ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, (РАТАУ). В інтернаціональному клубі «Планета дружби» Хмельницької середньої школи № 16 створено незвичайну карту. Стрілочками позначено столиці держав, з якими підтримують зв'язки учні. Одна з них показує Париж. А в музеї клубу — листи, телеграми, сувеніри, одержані від французьких друзів. Особливо бережливо зберігають діти лист Генерального секретаря Французької комуністичної партії товариша Вальдека Роше. Рада «Планети дружби» вирішила обрати керівника французьких комуністів почесним членом. В теплій відповіді Вальдек Роше подякував подільським школярам і побажав їм великих успіхів у навчанні і в зміцненні дружби між народами.

ЩЕ ОДНА ТРОЛЕЙБУСНА

Невеличкий майдан поблизу середньої школи № 9. Ще зовсім недавно громадськість Кіровограда, мешканці Черемушок відзначали тут радісну подію — закінчення будівництва газопроводу, а минулого четверга — знову свято. Мітинг відкрив заступник голови Кіровоградського міськвиконкому А. М. Смітюха. Він привітав будівельників, трудівників троллейбусного управління, кіровоградців з введенням в дію нової троллейбусної лінії.

Перший троллейбус по новій лінії поїз молодий водій, кандидат в члени КПРС, ударник комуністичної праці Микола Барков. За ним поїхали інші троллейбуси кращі водії — комсомолець Володимир Щербина, Юрій Зайцев, Володимир Гончаров, Галина Шехонцова, Іван Михеев.

Щодня послугами нової лінії користуватимуться 10—12 тисяч чоловік.

На фото: перші троллейбуси на новій лінії. Фото Ю. Лівашникова.

УНІВЕРСИТЕТ КРАЄЗНАВЦІВ

Нещодавно розпочав роботу народний університет охорони пам'яток історії та культури. Він створений місцевими організаціями Товариства охорони пам'яток історії та культури, Кіровоградським педагогічним інститутом та обласним Будинком вчителя.

Мета університету — всебічно сприяти ідейно-патріотичному вихованню трудящих, підвищенню їх освіти, культури. Курс навчання в університеті розрахований на 8 семінарських занять.

Перше заняття в університеті розпочалося лекцією «XXIV з'їзд КПРС про виховання нової людини і гармонійний розвиток особи», яку прочитав доцент кафедри історії КПРС і філософії педагогічного інституту Г. Я. Маноґон.

А. МЕРЖІВСЬКА, завідувача бюро пропаганди обласної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури.

ЧОТИРИ СТОРІНКИ ПРО ГЕРОІЗМ

Учні Олександрійської середньої школи № 1 добре знають свій клуб «Героїзм». Він об'єднує любителів поезії та літератури. Нещодавно члени клубу провели усний журнал, присвячений повсякденній героїці радянської людини. Чотири його сторінки розповідали про подвиги борців за перемогу йовтня, учасників громадянської та Великої Вітчизняної воєни, про трудовий героїзм сучасників.

Почесними гостями вечора були батьки школярів, шери та місцеві літератори.

А. КРИУЛЕНКО, м. Олександрія.

Новини

Т. КУДРЯ.

ТВАРИНИЦЬКЕ містечко колгоспу «Мир» вже зовні обов'язково приверне увагу нової людини. Навіть не особливо розплануванням будівель чи охайністю подвір'я. На одному з корпусів — велике зображення комсомольського значка і напис: «Тут працює комсомольсько-молодіжна ферма» — як посвідчення особистості колективу, як рука, протягнута для знайомства.

Таких ферм, з атестацією «комсомольсько-молодіжна», в районі поки що дві. Та справа не в кількості. Мола зараз про цю форму колективної праці для поліпшення виробництва, організації роботи серед комсомольців. Вже сам процес створення комсомольсько-молодіжних ферм несе хороший заряд активності, пожевлення у внутрішній роботі. Юнаки і дівчата хочуть довести, що приходять не лише відпрацювати відведену кількість годин. Факт створення ферми — це вже заявка: ми беремо всі справи тут в свої руки і віднині за все в одній. Прослідкувати ж сам процес її народження допоможе невеликий екскурс у минуле.

В колгоспі «Мир» вже кілька разів оголошували про скликання звітно-виборних комсомольських зборів. І кілька разів доводилося їх відкладати, мінати в об'яві дати. Ніхто не вдавалося комітету зібрати всіх комсомольців. То в різних змінах працюють, а то записалися після роботи і посоромилися прийти. Принаймні, так пояснювали причини неодноразових відкладувань зборів. У райкомі комсомолу запевняло: таке становище в одній з великих організацій ВЛКСМ. В чому справа? Невже керівництво колгоспу не може піти назустріч комсомольцям і знайти підійшли їм на час зборів? Чи та інші питання стали причиною відраження членів райкому в колгоспі «Мир». Як кажуть, на місці видніше.

Розібралися, точніше — зробили аналіз першопричин тодішнього янну. Те, що відкрилося і членам райкому, і членам комітету комсомолу колгоспу, стало хорошим уроком в подальшій практиці. А виявилось ось що. Колгосп «Мир» по виробництву сільськогосподарських продуктів був у районі і не в перших, і не в останніх. По надоях молока на корову і продажу державі м'яса, наприклад, посідав то третє, то четверте місце. І як не прикро, найбільше комсомоль-

ців було зайнято саме в тваринництві. Лише на фермі із 30 доярок 20 — комсомолки.

Та і тут, і в інших колективах, де працювала молодь, було запущено виробничі змагання, а часом і зовсім не велось. Виходило — трудились поруч, а насправді — ніби ширмами розділені: кожен за себе і для себе. Така відокремленість позначалась на виробництві, адже не підбивались підсумки змагання — значить невідомо було, на кого рівнятися. Негативно

на роботу вже в білих халатах, бо чисто біля норів, в проходах між рядами. Якщо ж говорити про економічний бік справи, то й тут мали виграш — з введенням доільних апаратів вирости групи норів, відповідно — виявилось ніяк доярок, що могли взяти нову групу. 20 доярок-комсомолок вирушили у великий похід за висоні надой.

Ці події сталися три роки тому. Вже в перший рік комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу «Мир» авторитетно заявив про себе в своєму господарстві, в

доярки одержують перехідний мад-дат райкому комсомолу. Від комітетів комсомолу щомісяця вимагаємо інформацію — зведення по кожній фермі.

Та, перше місце в районі зараз займає МТФ колгоспу «Мир». За три квартали середній надій становить тут на кожну корову по 2611 кілограмів молока. А на МТФ колгоспу «Україна» доярки-комсомолки Тетяна Білоус, Поліна Кривда, Галина Пересунчук вже наближаються до трьохтисячного рубежа, маючи в групах по 25 норів.

Нове ставлення до праці, яке виховує у молоді ферм соціалістичне змагання між окремими доярками і колгоспними колективами, нерідко виношує і своєрідні форми морального заохочення. Сьогодні вже загальновідомо, що на комсомольсько-молодіжних фермах району біля робочих місць встановлюються червоні і сині прапориці. Ще в 1968 році народилась ця форма висвітлення ходу змагання на МТФ колгоспу «Мир». І як ведеться між хорошими друзями, комсомольцями з колгоспу «Україна» запозичили нововведення. Заходили на ферму раз і кожеш побачити, хто сьогодні по надоях молока йде попереду. Найвищий надій — біля групи червоного прапорця, упав надій — синій прапорець.

Райком комсомолу схвалив таку форму висвітлення змагання. Адже декада, місяць, квартал — строк великий, і суперники не знають, як справи у сусіда в цей час. А ось прапориці відображають змагання саме сьогодні, що допомагає не збавляти темпів у роботі.

Створення комсомольсько-молодіжних ферм заслуговує на велику увагу в світі Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання». І якщо в районі зараз всього 2 такі колективи, то це не ознака послаблення роботи райкому. Поки що все питання вирішують кадри. Мало молоді йде працювати в тваринництво. Так, нині на фермах з'явилося всього 10 комсомольців. Відмова зводиться до одного: ми не проти роботи на МТФ, ми — проти ручної праці. Отже, слово за механізацією, за перетворення ферм в підприємства сучасного типу.

М. ЖУРБА, зав. відділом комсомольських організацій Гайворонського РК ЛКСМУ.

КОМПЛЕКТУЄМО МОЛОДІЖНУ ФЕРМУ

Орієнтир комсомольської дії

● ІХ БУЛО ДВАДЦЯТЬ ВІСЬ «МИР» — «УКРАЇНА» СУПЕРНИЦТВО КОЛЬОРІВ — СИНЬОГО І ЧЕРВОНОГО

проявилась вона, як говорилося вище, і у внутрішній роботі комсомольської ферми. Бо відслідкувати цікавих справ, справ загальногромадського значення сіє пасивність і байдужість серед юнаків та дівчат.

Всі ці висновки потім обговорювали на комсомольських зборах. Тоді ж вирішили створити комсомольсько-молодіжний колектив, а на фермі, де найбільше комсомольців, — комсомольсько-молодіжну ферму; між комсомольсько-молодіжними колективами організувати соціалістичне змагання і регулярно підбивати підсумки. Знову обраний комітет при підтримці райкому від рішень одразу ж перейшов до діла. Та й комсомольці загорілись. Вперше не лише назвалися хазяями ферми, а й відчували всю відповідальність цього звання.

У СТАДІ тоді налічувалося 450 норів. Обходили їх вручну від доїння до прибирання приміщення. Комсомольці разом з групкомсоргом — головним ветфельдшером Олександром Хитруком напасили на правління: давати нам доїльні установи, автопоїлки, гностаї, спортери. Допомогло: згодом в двох корівниках всі роботи були механізовані. Доярки приходили

у своєму районі. В 1968 році середній надій на кожну фуражну корову становив 3354 кілограми молока. Результат найвищий по району.

НА ПРИКЛАДІ роботи ферми колгоспу «Мир» в райкомі комсомолу зробили висновок: справа потрібна і своєчасна. Почуття колективізму міцніше і росте там, де у найвищий ранг підносять соціалістичне змагання. А пелюстки в районі це одна ферма стала називатись комсомольсько-молодіжною. В колгоспі «Україна», де на МТФ працювало 15 доярок-комсомолок, на комсомольських зборах теж постановили організувати комсомольсько-молодіжну ферму.

Колективна форма роботи, відповідальність за себе і товаришів — все це підносить соціалістичне змагання серед молоді на високі шаблі. Обидві ферми весь час ведуть боротьбу за першість по надоях від корови, у естетичності виробництва, максимальному використанні механізації. Райком комсомолу слідкує за станом змагання між колективами, регулярно підбиває підсумки з усіх показників. Щокварталу кращі

В ЦЕНТРІ УВАГИ ПІДЛІТОК

В Кіровограді відбувся семінар членів комісії у справах неповнолітніх. Розглянуто питання боротьби з правопорушеннями серед підлітків.

З доповіддю виступив начальник відділу кримінального роз-

шуку обласного управління внутрішніх справ Г. В. Харічкін. Зупинившись на зазначеннях, поставлених XXIV з'їздом КПРС по вихованню підлітків, він зробив детальний аналіз роботи з неповнолітніми в

області. Доповідач відзначив, що протягом дев'яти місяців року здійснено чимало заходів по профілактиці правопорушень серед підлітків. Значно зросла кількість дитячих кімнат, яких на сьогодні налічується 353. По підсумках курсу перше місце посідає

Глиньська дитяча кімната у Світловодському районі. Великого поширення набули загрози юних дзержинців. Їх нині близько шестисот. Вони нараховують у своєму складі десять з половиною тисяч учнів.

Доповідач вказав на окремі недоліки в роботі з неповнолітніми.

На семінарі виступили голова обласної комісії у справах неповнолітніх, заступник голови виконкому обласної Ради депутатів трудящих Є. М. Чабаненко, помічник обласного прокурора А. Я. Саєнко та інші.

ТЕЗА З ЖИТТЯ

НАУКОВЦІ ПРОПАГУЮТЬ РІШЕННЯ ПАРТІЙНИХ З'ЇЗДІВ

Найголовніша робота, яку нині проводять культосвітні заклади Кіровоградської обласної науково-дослідної станції, — це різноманітна пропаганда рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Підкреслюю, саме різнобічна.

Щопонеділка лекторська група читає змістовні лекції по матеріалах з'їзду на виробничих дільницях, в майстернях, на полі, в гуртожитках, проводяться усні журнали, тематичні вечори, вікторини.

Оформлено наочну агітацію, постійно діють дві книжкові виставки: «Величчям походом до світлого висот іде героїчний радянський народ» і «Матеріали XXIV з'їзду — в маси!»

Проводяться масові заходи, обов'язково використовуємо місцевий матеріал. Так, під час усного журналу «Рішення партії — програма до дії» говорили про те, які завдання стоять перед нашим господарством в новому п'ятиріччі, як зміниться життєвий рівень працівників. Традиційними стали у нас і зустрічі з кращими виробничниками, передовики праці розповідають про свою роботу, діляться досвідом.

Хочу відзначити ще один бік нашої пропагандистської діяльності — роботу серед спеціалістів. Адже на дослідній станції часто проводяться семінари фа-

хівців сільського господарства. Тому ми постійно проводимо огляди новинок сільськогосподарської літератури, тісно пов'язуючи їх з матеріалами XXIV з'їзду партії.

Культурні працівники — часті гості в школі. Нещодавно тут провели усний журнал «Плани партії — плани народу». Переглянули учні діафільм «Україна від з'їзду до з'їзду». Взагалі, ми досить широко використовуємо засоби унаочнення — діафільми, кінофільми, книжкові виставки тощо.

Про матеріали з'їзду ведемо мову не лише на вечорах, що присвячені цим подіям, а й на таких, які мають більш широкую тематику. Так, проводили в школі усний журнал «Мандри у тваринний світ», ми дві сторінки цього журналу присвятили, рішенням з'їзду. Це —

«Розвиток тваринництва у світлі рішень XXIV з'їзду партії» та «Охорона природи».

Слід сказати і про віддачу дійової політичної пропаганди. Цікавий такий факт. В минулі роки бібліотека мала план: обслужити 500 читачів. А зараз їх — 850, за неповний рік видали 12106 книг при плані 15 тисяч екземплярів.

Показники роботи бібліотеки, безумовно, не виражають повністю результатів вивчення рішень з'їзду. Але вони розповідають про зростання зацікавленості трудівників планами та перспективами нової п'ятирічки. А остаточно наслідки виллюються у роботі, в повсякденних справах і ділах.

Л. АНТИМОНОВА, завідувача Сазонівською сільською бібліотекою. Кіровоградський район.

НАПЕВНЕ, для того, щоб узнати, чим живе гуртожиток, варто побувати на зборах. Така нагода трапилась: рада гуртожитку № 2 тресту «Кіровоградськбуд» звітувала перед його мешканцями.

Цілком закономірно, що за підсумками змагання на кращу робітничу оселю, названий гуртожиток, посівши перше місце, нагороджений Грамотою Міністерства сільськогосподарського будівництва УРСР та грошовою премією. Бо й справді, чисті, добре умебльовані кімнати свідчать про те, що до робітників, які тимчасово відірвані від дому, або ж ще не встигли завести сім'ю, тут ставляться дбайливо. А щоб заохотити їх до постійного догляду за чистотою і порядком, встановлено три перехідних призи — телевізор, радіола та програвач.

Робітникам не доводиться сумувати. Протягом року їм прочитано 15 лекцій і проведено 24 бесіди, вечори запитань і відповідей та вечори відпочинку. Постійно працює університет здоров'я. Організовується змагання з настільного тенісу та шахово-шашковий турнір. Більше двадцяти стінних газет випущено редакцією. До послуг любителів фіксувати на плівку краєвиди — фотолабораторія.

І в тому, що робітникам створено хороші умови для проживання, заслуга коменданта М. І. Ляшенка, вихователя П. П. Сафронова, голови ради гуртожитку В. А. Романчука.

Та неприродно було б, якби на зборах розмова велась лише про хороший бік справи. Зауваження, зроблені у виступах, викликають на серйозну розмову.

У гуртожитку проживають робітники з ВУ-1, автобачи тресту, ПМК-134, ПМК-137, ПМК-139, СПМК-518, СПМК-552 та СПМК-553. Здавалось б, що представники адміністрації, профспілок та особливо комітетів комсомолу повинні бути частими відвідувачами помешкання. Проте, ні. Вони до-

ТУРБОТИ РОБІТНИЧОЇ ОСЕЛІ

сять-таки рідні гості. Більше того, звільнюючи з роботи ту чи іншу особу, відділи кадрів, як правило, не цікавляться, чи виписалась вона з гуртожитку.

Окремо хочеться сказати про начальника ПМК-137 М. О. Холодова. Микола Олександрович завжди знаходить час провідати робітників колонії. Пригадується випадок, коли один робітник захворів. Увечері того ж дня Холодов прийшов у гуртожиток, поговорив з хворим. А другого дня прийшов знову, цього разу з головою місцевому і вручив хворому грошову допомогу. Ось де приклад для наслідування іншим керівникам, а комсомольським працівникам і погонів.

МИ ВЖЕ згадували, що у гуртожитку добре поставлена виховна і спортивна робота. Але на проведення заходів власних коштів гуртожиток не має. Доводиться коменданту і вихователю ходити по місцевих організаціях і буквально випрошувати оті 10 — 20 карбованців. А що на прохання не завжди реагують, про те свідчать факти. Наведу слова В. М. Ткаченка, відповідального секретаря обкому профспілок будівельників: — Гроші на культурно-масові заходи та спортивну роботу місцеві, як правило, використовують на 40—50 процентів, а в кінці року шукають причини, якими можна було б це пояснити.

Отже, кошти є. І вони не вико-

ристовуються. То чи не доцільно частину з них виділити для гуртожитку? Адже вони підуть на виховну роботу з робітниками цих же організацій.

Чемас на поліпшення роботи й буфет. Кожному зрозуміло, що людям, котрі займаються на роботі і часто вимушені дуже рано вставати, щоб вчасно потрапити на об'єкт, а увечері позбавлені сімейного задоволення, хотілось би харчуватись і смачно і недорого. Проте (незважаючи на добросовісну роботу буфетниці) асортимент бідний, іноді навіть хліба немає. Довгий час точаться розмови відносно гарячих страв, але далі розмов справа не йде. Хотілось би відлучити турбогуртожитку будівельників директора відділу робітничого постачання тресту В. В. Ковтуненка.

І ще одне зауваження. Час від часу до гуртожитку приїждять практиканти з Ульяновського профтехучилища. Отоді й починається клопіт. Бо практиканти ведуть себе розв'язно, починають пиячити, грають у карти, не дотримуються елементарних правил особистої гігієни. Невже керівники ПТУ не помічають подібних вад у їхніх вихованців там, в Ульяновці? І чи не варто було б хоч раз приїхати до Кіровограда та поцікавитись, як вони живуть? Інформації постійного представника училища, закріпленого за групою практикантів, недостатньо. Адже не на його користь доповідати, що учні вели себе погано.

Гуртожиток включається у нове змагання на кращу робітничу оселю. Віриться, що і цього разу він буде одним з перших. Та щоб не було зворотного, варто відно-вним керівним товаришам подати йому руку допомоги.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спец. кор. «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.

„ШАНА ХЛІБОРОБІВ“ — ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ

Торік, під час Тижня української літератури на Кіровоградщині, до колгоспу імені Леніна Долинського району завітала група письменників, які зустрілися з трудівниками села, прочитали свої твори, поділилися планами на майбутнє. Ця пам'ятна дружна зустріч і поклати початок добрій справі — правління колгоспу імені Леніна на розвиток тісного єднання трудового селянства й творчої інтелігенції нещодавно установило літературну премію, що має промовисту й символічну назву «Шана хліборобів».

Згідно з положенням, розробленим правлінням колгоспу імені Леніна, Кіровоградським обкомом партії та Спілкою письменників України, літературна премія присуджується за кращий літературний твір року (роман, повість, добірка нарисів, цикл поезій чи публіцистичних статей) про сучасне життя колгоспного селянства Радянської України і передусім про трудівників орденоносної Кіровоградщини.

На здобуття літературної премії «Шана хліборобів» висувуються твори, в яких з позицій комуністичної партійності і народності глибоко й високохудожньо зображені трудові будні сучасного села, самовіддана праця хліборобів, механі-

заторів, тваринників, творчі шукання сільської інтелігенції. Важливим критерієм для присудження премії є створення яскравих образів ко-муністів, а також зображення соціально-культурних перетворень на селі, висвітлення гостро-туальних проблем господарювання, культурного будівництва, охорони природи тощо.

Твори на здобуття літературної премії «Шана хліборобів» висувують творчі спілки і товариства, господарські організації, видавництва, редакції газет і журналів, колективи колгоспів і радгоспів.

Повідомлення про висунування творів на здобуття премії, публічно їх обговорення, провадитиметься на сторінках газет «Сільські вісті», «Літературна Україна», «Кіровоградська правда», «Молодий комуніст», «Шляхом Ілліча» (районна газета) та на читальних конференціях у колгоспі імені Леніна Долинського району.

Присудження колгоспної премії здійснюватиметься спільним рішенням партійної організації й правління колгоспу імені Леніна та президії правління Спілки письменників до 1 березня.

Особам, яким присуджена «Шана хліборобів», вручається диплом, нагрудний знак та грошова премія.

Олександр МОТОРНИЙ

СОКОЛИНИЙ ЗЛЕТ

(Продовження. Початок в газетах за 9—30 жовтня).

— Панночко, — зупинився візник серед дороги, — не калайте рук, ви мені цим мало що запоможете, а на вас випадково ляпне цією бурдою, то ви і за тижень не обмиєтесь...

Все ж вона не відстала, поки не витягнули тачку на гору. Там старий присів на голоблі і потягнувся в кишеню за кисетом.

— То ви мене не впізнали, Тарасе Сергійовичу? — звернулася дівчина.

— А ви хто? — прищурих він очі.

— Та вашого Ваню вчила...

— А-а, — згадав старий. — Як же, знаю. А що ж це ви?... Той...

— А, бачите...

Щоб перевести розмову, запитала:

— А де ж Ваня, що з ним?

— Хтозна, в училище пішов...

Так поговорили першого разу і розійшлися. Та з доброю людиною в житті ніколи не можна розми-нутися. Якось Олена на Балашівці забрала листівки і несла їх на явочну квартиру. Якраз проходила мимо базару, коли почула свист і крики. Здогадалась: об-лава! Кинулась в один ближній завулок, а там — шеренга гітлерівців; заглянула в другий — теж стоять з автоматами. Що робити? Десь у таємному куточку непомітно викинути пакунок з кошків? Але як? Кіль-це зажується...

Кинулась у ближню підпорітню.

— Це ви?

Старий відпочивав у холодку, присівши на кам'я-ному карнизі. Поруч стояла його тачка з бочкою.

— Що сталось?

Глянувши на сполотнілу вчительку, він, певно, від-разу здогадався, чим викликана тривога. За мить старий заві бочку і показав рукою:

— Кладіть, що там у вас.

А ще через увилину Олена йшла неквапливо в гу-щину охопленої панікою базарної юрби і здалека через плече спостерігала, як старий потягнув свого важкого кадуба назустріч озброєній шерензі, як ніл-ці, заглянувши зверху, відразу повідскакували і зама-хали руками, щоб проїжджав швидше.

— Фу-у, — зітхнула Олена, відчувши, як її покидає страх. Злязалась вона не за себе, а за старого.

Після того Тарас Бульба не один раз перевозив листівки, зброю, все, що потрібно було підпільникам. Його транспорт був найбільш надійним. Старий із бочкою ядушливої браги, яка вихлюпувалась по до-розі і смерділа на всю вулицю, не викликав ні в кого ніякої підозри. До того ж він міг почавлати в будь-який кінець міста, бо він-то веде брагу на продаж. Коли треба було дати сигнал хазяям конспіративних квартир, щоб виводили вночі втікачів-льотників, то старий під'їжджав до кожного двору і гукав: «Сьо-годні свіжа брага, беріть, завтра не буде!..» А в опера-ції по викраденню із тюрми нандидата математичних наук грузина Шалви Григоровича Горделадзе старий перетів у потаємне місце свитку.

Деяких в'язнів виводили працювати на цегельний завод чи десь інде. Кому випадало піти, той радів. Вдавалось роздобути кусень хліба чи картоплину. Якось прибіг німець, той самий, що ніколи не розлу-чався з губною гармошкою, і високим фальцетом крикнув:

— Хто електромонтер?

«Такої нагоди не треба втрачати», — подумав Оршанський. Глянув на Куценка, той кинув бровою. Борис ніколи електромонтером не був. Прото ця

(Продовження на 4-й стор.).

ЕКЗАМЕН ДОВЖИНОЮ В ТРИДЦЯТЬ

ФІЛЬМІВ складав відділ кінофакультетів Київ-ського державного інституту театрального мистец-тва УРСР імені І. К. Карпенка-Карого в дні сво-го десятирічного ювілею. Про успіхи в підготовці кадрів українських кінематографістів вуз «рапор-тував» картинами на II республіканському кіно-фестивалі студентських фільмів «Молодість-71».

Різноманітність жанрів, стилів, почерків, фанта-зії і пошук продемонструвала молода зміна на фестивальному екрані.

Сімнадцять представників молодого загону кі-нематографістів України удостоєні призів і дипло-мів за кращі фільми, пайбілиш вдалі режисерські, операторські, акторські роботи.

Приз Комітету по кінематографії при Раді Міні-стрів УРСР і диплом журі присуджено режисеро-ві Одеської кіностудії Б. Павловському за стрічку «Щасливий Кукушкін». ЦК ЛКСМУ удостоїв сво-єї нагороди режисера Л. Автономова за краще втілення молодіжної теми в стрічці «Формула життя». Автор картини «Андрій Семенов» — доку-менталіст Г. Шкляревський одержав приз комі-тету комсомолу Київського заводу «Більшовик» за втілення образу людини праці на екрані. Кра-щими операторами названі А. Гаврилов і А. Вла-димиров, акторами — Л. Лобза, В. Талашко, П. Бенюк.

(РАТАУ).

ТУТ ВЧАТЬСЯ ПЛАВАТИ

Новий плавальний ба-сейн відкрито цього року у Воронежі.

На знімку: тренер Юрій Ворисов проводить за-няття з юніми спортсме-нами.

Фото Ю. ДОЛЯГІНА,
АПН.

«БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН» НА САХАЛІНІ

В Палаці культури наф-товниці у місті Оха на Сахаліні відбулась пре-м'єра балету Б. Асаф'єва «Бахчисарайський фон-тан» за однойменною поемою великого росій-ського поета Олександра Пушкіна. Постановив спес-такль народний театр ба-лету.

На знімку: сцена із ба-лету Б. Асаф'єва «Бах-чисарайський фонтан».

Фото
В. МАРИКОВСЬКОГО,
АПН.

Кіровоградський телетиждень

містах і районних центрах області.

«На конвейері» — нова продукція — така тема ре-портажу з Кіровоградського заводу павовнірювальних приладів, що його покаже студія телебачення гляда-чам республіки 3 листопада (18.45 — перша програма).

В нашій країні вводи-ться нові знання, що регулю-ють рух пішоходів і дорогах. 2-го листопада о 18.00 по-перший програмі з розповід-дю про нові дорожні знаки виступить начальник авто-інспекції облуправління пу-трішніх справ О. О. Голуб.

Серед рапортів про трудові звершення на честь 40-річчя Великого Жовт-ня, які прозвучать по Укра-їнському телебаченню, під-казує рапортану про святкові демонстрації в містах нава-рщині. Буде й виступ нава-рського прапора Л. І. Долгий-ко — бригадир колгоспу іме-ні Шереметьєва Ульяновського району. (Перша програма).

Камери пересувної телеві-зійної станції 7 листопада будуть встановлені на пло-щі ім. Кірова в обласному центрі. Маніфестація трудя-щих Кіровограда транслює-тиметься з 10 год. 20 хв. по-другій програмі.

А 8 листопада о 15.30 у спеціальному випуску ін-формаційної програми «Ден-ня» — цінорезюме за день» про Жовтневі торжества в

СОКОЛИНИЙ ЗЛЕТ

(Продовження).

7.

справа йому знайома ще з школи, та й на заводі не раз доводилося дещо робити. І він сміливо ступив уперед.

— Я.

— Ти? Марш.

Німець повів у напівтемне приміщення. Там треба було полагодити провідну. Робота дуже проста. Але Борис намісисто почався дуже довго, щоб створити видимість чогось дуже серйозного. Включивши світло, німець був дуже задоволений. Він дивився на свою запальничку, чиркнув нею і показав, що теж потрібен ремонт. Борис відремонтував і запальничку.

— Кореш, кореш, — хазлив німець.

З того часу Бориса стали викликати для різних справ. Вставити водопровідний кран, перевірити каналізацію. Німці і поліцейські почали наперебійно носити йому запальнички і ножички, навіть жіночі гребінці. За це його пригощали сигаретами, і кожна з них обходила всіх курців камери. Одного разу принесли ремонтувати навіть замки. Такі, помітив Борис, висіли на дверях камер. Він довго возився з ними, все клапав та пилів. Замки спрацювали, але потай від охорони зробив до кожного замка запасний ключ і, порадившись з Куценком, заховав їх. «На всякий випадок», — сказав староста. В гаражі була обладнана невелика майстерня. Працював там радист Білоус, якому поліцейські давали ремонтувати приймачі. Вдвох їм вдавалося слухати московські передатки. Ставив на перстак два приймачі. Один включали на всю силу, він перецьав по-німецькому, а другий тихесенько доносив гоłos Москви. Прихилившись до нього вухом, можна було розібрати все, що передавали. Проте, це вдавалося не часто, але вістями радісно повнілися в'язниці. Про це, певно, проникли відомості до начальства, пробуdivши підозріння. Спочатку в карцер кинули Білоуса. Потім схопили і Бориса. Довго били, ставили в коридорі очима до стіни. Нарешті, нічого не добившись, кинули назад в камеру. Тільки ніхто вже не кликав на роботу.

— Штиль, — сказав Кирило Іванович.
Раптом вранці в камеру прийшов рабій.

— Василеюк!

— Я.

— На вихід. Без речей.

В душі щось обірвалось. Невже кінець? Розстрілювали в тюрмі кожного дня. Без суду, без розбору. Тільки напередодні пролопатор видав в'язнів сусідньої камери, що готували атаку. Всіх розстріляли.

— Виходи! — квалієв рабій.

Та тривога була даремна. Виявилось, що перекладачеві Яші треба відремонтувати плитку. Знову Борис зробив це блискуче. І надаремно.

За рекомендацією перекладача Оршанського взяли навіть в місто обладнувати віллу якомусь високому чинові. Борис монтував там електропроводку, лагодив водопровід. Два поліцейські кожного дня конвоювали його з тюрми і в тюрму, а весь час, коли він працює, по черзі охороняли. Один із них, як правило, спить, другий ходить, позіхає біля воріт.

8.

Коли Бориса виводили з камери і супроводжували на роботу, то кожного разу він проходив біля швейної майстерні; через відкриті двері він бачив біляву дівчину, худу, вимушену, як і всі в'язні. Завжди вона щось шила, латала, прикушена нитка постійно висіла з неї в зубах. Кирило Іванович якось показав на цю дівчину і шепнув: «При нагоді не минай».

То ж Борис астиг перекинутися з нею кількома фразами, дізнався, що сиділа в тюрмі більше року, взяли її по підозрінню в зв'язку з партизанами, але доказів бракувало, тільки й того, що схопили в лісі «Гриби збирала». Судили — не судили, але й на волю не випускали. В тюрмі Фрося несподівано виявила ірраціональний хист. Вона і Борисові якось підплатила гімнастичку. Вона знала всіх в'язнів, хто і за що сидів, як поведінся. В підготовці задуманого вона була незамінною радницею. Проходячи мимо майстерні, Борис подавав сигнал, що хоче поговорити, і Фрося нивала у відповідь:

— Добре.

(Закінчення буде).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 3 Листопада.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів «В майстерні уміяна». (Львів). 10.45 — Новоросове телебачення.

Художній фільм «Овода». (М). 12.20 — Концерт лауреатів Московського конкурсу духових оркестрів. (М). 17.10 — «Синам». (Донецьк). 17.40 — Телевізії. (М). 18.00 — «Дзвени, наша пісню». Концерт хору хлопців Дніпропетровського будинку вчителів. (Дніпропетровськ). 18.45 — За на-

кресленнями ХХІV з'їзду КПРС. «На конвейері нова продукція». (Кіровоград на республіканське телебачення). 19.00 — Новини ціноскану. (К). 20.30 — Кубок володарів кубків європейських країн з футболу: «Динамо» (М) — «Ескішехірспор» (Турція). II тайм. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Концерт. (М). 22.15 — Кубок європейських чемпіонів з футболу: ЦСКА — «Стандарт» (Бельгія). 23.45 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «В ефірі «Молодість». «Наш сучасник». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для дітей. «Лічилочка». (М). 18.30 — «Енісейський меридіан». (М). 19.05 — «Дунай з Дніпром братуються». (Одеса). 19.35 — Концерт. В перерві — «На добраніч, діти!» (К).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП. Кіровоград. 50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відділення секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БМ 00445.

Індекс 61197.

ФУТБОЛ

ЧИ БУТИ

«ЗІРЦІ»

В П'ЯТИРЦІ?

ПЕРШЕ захоплення... Його Олександр його подруга, а й тисячі таких, як вони. Як хороше мати близького друга чи подругу, до якої ти відчуваш потяг серця, яка тебе завжди вислухає, зрозуміє, порадить, допоможе, яка готова пройти з тобою поруч усе життя. Таке почуття притаманне 16 — 18-річним юнакам і дівчатам. Держельно чисте і романтично забарвлене, воно цілком закономірне.

Захоплення людиною іншої статі, в пору ранньої юності, пов'язане із загальним фізіологічним формуванням, з лінісними змінами в психічній діяльності, з формуванням у неї світогляду. Не дивно, що юнаки та дівчата поєднують свої взаємини з майбутнім, з життєвим самовизначенням, з мрією про повне людське щастя.

Дуже хороше це почуття. І його потрібно поважати, зміцнювати, оберігати від грубості та опшлення. Спроби ж дорослого втрутитися грубо у світ переживань юнака чи дівчини і, тим більше, перешкодити дружнім взаєминам між ними, слід вважати не лише неадекватною, але й короткозорною і недоброчинною вистію до вихованців. Лише як вихователі користуються великим, по праву завойованим авторитетом, учні часто самі звертаються до нього, довіряють йому свої почуття, сумніви та побоювання, просять поради і підтримки. Це стосується як шкільних учителів, так і батьків.

ПРИМНО, що стосунки між Олександром і його подругою склалися на основі взаєморозуміння і дружби. Це більш примно, що і однокласники добре усвідомлюють: справжнє кохання не можливе без дружби і взаємної поваги. Однак: «Я покохав! Покохав усім серцем...» Чи не надто почвалив Олександр робити такий висновок? Адже кохання — дуже глибоке і складне почуття. Воно таке багатогранне, як саме життя. І тільки перевірка часом може ствердити його силу та надійність.

Нерідко буває так. І юнаки, і дівчата щиро вважають, що понохали один одного, але проходить два-три роки (або й менше) самостійної діяльності, наповнені новими справами, новими зустрічами, новими думками та переживаннями, і обидва реанітуються у зворотному. Хоча дружба залишається на довгі роки, питання про шлюб і сім'ю відпадає саме по собі.

Сергій П. та Людмила М. десять років навчалися разом в одній з кіровоградських шкіл. Починаючи з восьмого класу, вони посправжньому здружилися, і з того часу до закінчення школи майже завжди були

До редакції надійшов схвильований лист:

«Дорога редакція!

Мені 16 років. Разом зі мною в дев'ятому класі вчиться дівчина, яка мені подобається, а я їй. Між нами склалася хороша відносина. Я покохав! Покохав усім серцем. Але батьки говорять, що в шістнадцять років не може бути нікого кохання... Я ж думаю зовсім інакше. Про нашу дружбу знають усі учні класу, вони поважають нас і нашу дружбу.

Поясніть, будь ласка, хто правий — я чи батьки?

Олександр Т. Гайворонський район.

Відповідає Олександр ми попросили кандидата педагогічних наук, старшого викладача Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна А. Я. Розенберга.

поруч. І педагоги, і батьки, і учні — всі поважали цю дружбу і були переконані, що з них вийде «хороша пара». По закінченні школи друзі продовжують бути один у одного вдома. Батьки Сергія вже назвали Людмилу дочкою. Все, здавалося, йшло закономірно. Та ось дівчина незаметно поїхала вчитися до іншого міста. Пройшов рік, і листи стали надходити все рідше і рідше. Та й теплота їх поступово згасала. Сергій почав

розуміти, в чому справа. І коли ще через два роки дівчина приїхала у відпустку з нареченим, він уже був підготовлений. Про йшло кілька років, і Сергій також зустрів кохану, з якою зв'язав життя. Нині вони живуть в одному місті, часто зустрічаються, продовжують дружити, але сім'я у них різні, сім'я хороша і цілком задовольняють обох.

Отже, щира порада 16 — 18-літнім: беріть, цінують свої почуття, але не поспі-

Подієкуди питання кохання продовжують перебувати у «забороненій зоні» діяльності вчителів і комсомольських організацій. І даремно. Так втрачаються великі можливості виховного впливу на шкільну молодь, на її моральне вдосконалення та життєве самовизначення.

Юнаки та дівчата тягнуться до питань етики і моралі. Вони хочуть багато знати, де їм потрібно для життя, для майбутнього. І потрібно все зробити для рішучого пізнання моральної осяги старшокласників. Чим краще вона буде поставлена як щодо змісту, так і щодо форм, тим менше буде небезпаків вчинків і досадливих непорозумінь у поведінці юнаків і дівчат, тим упевненіше молодь виходитиме в життя.

Говорять, що почуття кохання для

Серед найкращих фінальних результатів змагань, що входить до загальної спартакіади сільських і селищних районів Рад, він був другим призером у метанні м'яча в легкій категорії. Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

ЕКЗАМЕНУЄ ВЕЛОКРОС

Кращі велогонщики Олександрійського індустріального технікуму представляли нашу область в позиграші кубка республіканської ради ДСТ «Авангард» з велокросу, який тривав на Херсонщині. В число призерів змагань потрапили кандидати у майстри спорту Тетяна Панченко та Валентина Іваніна.

стію захищалися, тільки часом концентрували. Переважаючи господарів поля в усіх заїзках, гості доводили до фінішу вперше. Нарешті вони вийшли вперед. Десь на 70-й хвилині Андрій Товт з подачі Віктора Стулана відкрив рахунок. А після задоволення перед фінальним свистком судді матчу Віктор Класов і Олександр Кайман розіграли між собою триходову комбінацію і останній остаточно закріпив перемогу своєї команди (2:0).

Наступний тур — 4 листопада. Цього дня «Зірка» грає в Вінниці з «Листокомівом».

Л. ФАЙНШТЕЙН.

шайте з висновками. Тим більше, що за справжнє кохання молоді люди не рідко сприймають відчуття змичайного потягу, емоційної прихильності до старшокласника чи до юнака, дівчини поза школою. При цьому не беруться до уваги ні спільність життєвих інтересів та поглядів, ні внутрішню позицію щодо призначення людини в суспільстві, розуміння ролі сім'ї, т. п. — фантаси, без яких кохання втрачає свій зміст. Не треба змішувати почуття кохання із іншими — почуттями дружби і взаєморозуміння, поваги.

ЩО ж стосується ставлення батьків до відносин між Олександром і дівчиною, то з листа важко дізнатися про його справжній характер. Думається, що вони не заважають синові зустрічатися з подругою в школі, спілкуватися, спільно готуватися до уроків, відвідувати бібліотеку, кіно тощо. Якщо ж мова йде про заборону з'являтися додому післяно ввечері, то батьків можна зрозуміти. Адже і нещодавно прийнятий новий «Статут середньої загальноосвітньої школи» забороняє затримувати учнів старших класів після десяти години вечора.

Олександр просить роз'яснити йому важко припустити, що батьки можуть дати синові погану пораду. Адже вони, безумовно, пінують лише про нього, про чистоту його почуттів і прагнень і користуються при цьому своїм багатим життєвим досвідом. Тим більше, якщо життя батьків, яке добре бачити і знає син чи дочка, дієсно життя чесно, трудолюбиве, не можна не прислухатися до їх голосу. Правда, на жаль, іноді це буває, що поради старших аступують у суперечність з принципами комуністичної моралі, з принципами нашого життя. Тоді можна вести себе цілком самостійно, але всім далішим життям довести батькові та матері їх неправоту, їх помилку.

кожного приходить по-різному. Та й гріє воно не однаково. Це правда, і тому давати конкретні поради тут важко. Однак говорити про нього потрібно, і говорити так, щоб усі старшокласники чули і добре розуміли.

В. І. Ленін ушив не відокремлювати питання особистого щастя людини від завдань суспільства, від перспектив його розвитку. Коли ми сьогодні говоримо про кохання, то спрямовуємо свої думки на здійснення найбільш прогресивної і найбільш гуманної в світі ідеї — на всебічний та гармонійний розвиток людини, в якому чудово поєднуються людські мрії про особисте щастя з інтересами всього суспільства.

А. РОЗЕНБЕРГ,
кандидат педагогічних наук,
м. Кіровоград, м. Гайворон.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Вдень 2 листопада на території області та міста передбачається хмарна з проясненнями погода, місцями короткочасні опади. Різномісними туманами. Вітер західний, помірний. Температура по області 3—8, по місту 5—7 градусів тепла. З 4 листопада — значна хмарність, місцями опади, тумани. Вітер по-західний, помірний, з переходом на південно-західний, до сильного. Температура повітря вночі 1—6, вдень 4 — 9 градусів тепла.

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.

Зам. № 6702. Тираж 54 500.